

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1409/2024
03.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, др Илије Зиндовића, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ... – ..., чији је пуномоћник Миле Ромчевић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство одбране, Војномедицинска академија са седиштем у Београду, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 92/24 од 17.01.2024. године, у седници одржаној 03.04.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 92/24 од 17.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 92/24 од 17.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1982/23 од 25.09.2023. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе као у поднеску од 19.09.2022. године. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев па је обавезана тужена да тужили на име разлике између исплаћене и припадајуће разлике основне зараде, увећања зараде од 20 % због посебних услова службе у Војсци Србије, минулог рада, прековременог рада и рада у дане државних празника за период од 01.12.2019. године па до 30.06.2022. године, исплати укупан износ од 87.163,20 динара у појединачним наведеним месечним износима са законском затезном каматом на сваки од износа, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужили уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Филијала Београд, доприносе за обавезно здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање – Филијала Београд као и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање – Филијала Београд, а све на износе из става другог изреке пресуде. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужили накнади трошкове овог поступка у износу од 134.250,00 динара, са законском затезном каматом почев од наступања услова за извршење до исплате. Ставом петим изреке тужила је ослобођена плаћања судски такси у овом поступку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 92/24 од 17.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1982/23 од 25.09.2023. године у ставу другом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, посебна ревизија тужене у овом спору није дозвољена.

Поднетом тужбом тражена је исплата на име разлике између исплаћене и припадајуће разлике основне зараде, увећања зараде од 20 % због посебних услова службе у Војсци Србије, минулог рада, прековременог рада и рада у дане државних празника за период од 01.12.2019. године до 30.06.2022. године, када је тужиљи исплаћивана плата у висини минималне зараде.

О тужбеним захтевима у овом спору одлучено је применом Закона о Војсци Србије, Закона о раду и Правилника о платама и другим новчаним примањима професионалних припадника Војске Србије који се односе на спорна потраживања. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер су одлуке судова о основаности тужбеног захтева засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потреба новог тумачења права.

Из тог разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одредбом члана 403. став 3 ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 07.12.2021. године, преиначена 19.09.2022. године, а побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС, па је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**